

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumeră și la poșta și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 7 Noembrie

În casa deputaților din Budapesta s'a început Sămbătă o dezbateri interesantă. Trebuie să șicem dezbateri de importanță mare.

Sunt două proiecte la ordinea zilei. Amândouă sînt în legătură strînsă unul cu altul. Formează, așa dîcînd, un întreg. Nu mai încapă în doea, că aceasta e cauza, că s'au pus deodată la ordinea zilei.

Cetitorii știu încă din numărul de ieri, din partea a doua a telegramului noastre dela Budapesta, de care proiecte este vorba: de proiectul rîscupărării regalilor și de proiectul cărîmăritului.

Importanța acestor două proiecte, nu credem, că cineva va trage-o la îndoială. Cu atât mai virtos nu, cu cât amîndouă au de scop o revoluție economică-socială. De o parte prin confiscarea drepturilor regale dela posesorii de pînă acum și monopolizarea cărîmăritului din partea statului, se înlățește, din partea statului ungurese.

Că dezbateri această importanță are să fie și interesantă, se vede și din numărul celor însemnați la cuvînt în dată la începutul dezbaterii generale.

Cu toate acestea noi ne temem, că cu tot aparatul pus în mișcare, încă înainte de a ajunge proiectele din cestiune pe masa corpurilor legislative, în presă și în comisii și acum în parlament, n'are să se facă de ce regatul întreg ungurese să se bucur.

Gubernul spune, că a avut în vedere tesaarul statului și binele consumenților. Însă cine garantează, că principiul pronunțat de guvernul ungurese cu privire la cele două proiecte are să fie conservat întocmai după-cum a binevoit guvernul a promise?

Nu mai sînt legi, de care, când guvernului ungurese așa-i vine la socoteală, se face a-și fi uitat de ele și lucră după-cum îl taie capul?

Gvernele moderne mai din toate staturile știu promise multe și frumoase, însă nu-și prea dau silința a și face pe urmă așa după-cum au promis. În genul acesta guvernul ungurese stă să întrecă pe toate celelalte guverne din lume. Se prezintă cu principiile cele

mai frumoase. Lumea străină cetînd, nu poate admira din destul înălțimea, la care s'a ridicat guvernul ungurese și după dînsul legislațiunea maghiară, prin vederi de un umanism și de un liberalism model pentru popoarele cele mai progresate din Europa.

Și în adevăr, că ori-și-cine trebuie să admire toate proiectele de legi unguresci, pînă cînd nu vine în pozițiunea de a experimenta, că niciări ca în țările unguresci nu se poate aplica dîsa germană, că nu tot ce scilipsece e și aur.

Deși volnicia guvernelor unguresci de multe-ori merge departe, experiența ne învață, că și în regatul ungurese volnicia guvernelor nu este totdeauna nemărginită. De multe-ori și guvernele unguresci — și chiar și cel actual, — ar voi să nu facă ce voesc. Împins însă de puteri, cărora nu poate rezista de multe-ori, trebuie să facă ce nu voesc.

Șovinismul maghiar a ajuns la o putere așa de mare, încît nu guvernul ungurese, ci clase de oameni din societatea maghiară, după starea lor materială, intelectuală și socială, în pozițiune de a fi independente, nu cutează a 'i-se opune. Ear' dacă 'i-se opune, ca L. Mocsáry, societatea maghiară nu cutează a mai sta de vorbă cu acela, care a îndrăsnit a face cât de puțină opozițiune șovinismului maghiar.

Sînt însă și alte puteri, care după puțină examinare ni se prezintă mai puternice și decît șovinismul maghiar.

În cazul concret față cu proiectele din cestiune ni s'ar părî, că conversiunea încă ar fi o putere, care dispune pe guvernul ungurese a stărui că regaliile să se rîscumpere și cărîmăritul să se monopolizeze în regatul ungurese, așa cum propune guvernul.

Dacă va urma, ca rîscupărarea regalilor și monopolizarea cărîmăritului să fie în adevăr ceea-ce s'a promis dela înălțimea guvernului a fi, este altă întrebare.

Cu toate acestea dezbateri asupra celor două proiecte n'are să perdă din interes. Interesantă are să rămîna în tot cazul. În importanța ei însă din

capul locului sînt unele pete întunecate, care o fac să sufere scaderi.

Proiectele, este adevărat, că după-ce odată vor deveni legi, ca legi au să fie deobligatoare pentru toți cetățenii statului.

Maioritatea poporațiunii din regat însă nu este reprezentată acolo, unde se dezbate proiectele, ca-o privesc. Și nu este reprezentată pentru-că guvernul ungurese prin aplicarea legilor, așa după-cum din punct de vedere șovinitic maghiar îi vine lui la socoteală, ține departe pe acea majoritate dela legislațiune.

Vor fi dar' obligatoare legile ce se vor aduce. Însă va fi în regat o majoritate, care numai din deferență cătră puteri li se va supune și pentru care nu vor avé importanța însuflețitoare, care ar trebui să o aibă.

Legile votate într'un stat constituțional cu guvern „liberal“, după-cum în „modestia“ lui guvernul însuși se porecesc, ar însufleți numai când guvernul și elementele, din care a eșit guvernul, ar iubi dreptatea, libere fiind de ori-ce preocupățiune.

Șovinismul maghiar de o parte, dacă se va împăca cu proiectele; guvernul de altă parte, dacă le va vedea votate, vor dîce: puțin ne pasă nouă de majoritatea, care este numai privitoare la legislațiune. Avem puterea în mîna, facem cum voim.

A dîce cineva fac ce voesc sau facem ce voim, avînd puterea în mîna, este lucru ușor. Prin astfel de dîse însă nu se rezolvă cestiuni ca cele din proiecte.

Nu pentru prima-dată sînt cestiuni de natura celor din dezbateri în țările unguresci puse la ordinea zilei. Nu pentru prima-dată preocupățiunile se amestecă în afacerile economice-politice ale țărilor unguresci. Odată au fost preocupățiuni profesionale, altă-dată preocupățiuni de clase sociale, care s'au amestecat în economia politică a țărilor unguresci. Și fiindcă s'au amestecat preocupățiuni importate din străinătate sau inventate în patrie, tot una este, cestiunile s'au rezolvat totdeauna priincios pentru unii și nepriincios întregului. Urmarea a fost, că țările, de

altmîntrelea binecuvîntate de Dumnezeu cu tot felul de bogății, din generațiune în generațiune au devenit moștenire mai plină de sârcini și de miserie. Unde sînt averile celor-ce sute de ani nu lucră și primiau din asudoarea altora tot numai de-a gata? Cu cât ar sta mai bine acestia decît cei-ce au robotit acele averi, dacă budgetul averii comune nu le-ar sta la dispozițiune?

Avem răspunsul. Astăzi, după aproape o mie de ani, numai așa o mai putem mîna de pe o zi pe alta, dacă ne băgăm iobagi financiari la grupuri financiare, care ne anticipează milioane, după care urmașii nostri au să plătească camelele.

Să deee Dumnezeu să nu fim coabe rele, dar' teamă ne este, că și acum aceleași cauze vor avé aceleași efecte. Un folos efemer pentru o seamă de oameni preocupați de șovinismul maghiar, după legile ce se vor vota, și apoi — sarcini nouă și miserii nouă pe toți, pe patria întregă.

Toate acestea, repeșim, nu înlătură nici interesul pentru proiecte, nici importanța lor. Vom urmări dar' și noi dezbaterile lor cu atențiune, deși scim înainte, că importanța lor nu poate fi ca atunci, când regatul întreg ar fi reprezentat acolo, unde se va decide soarta proiectelor.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 7 Noembrie st. v.

Noua organizare a armatei rusesci a umplut de îngrijiri întreaga lume politică. Un specialist militar și-a trimis dîrului „Pester Lloyd“ vederile sale despre măsurile militare rusesci și dîce, că, privită mai de-aproape, această stare de lucruri trebuie să aibă motivele sale politice. Din toate rezultă, că cu noua dislocare a corpurilor de armată rusesci stă în strînsă legătură și o concentrare a trupelor rusesci spre granița apuseană. Dacă cele patru divizii, — dîce specialistul militar, — a căror destinațiune nu eșe la iveală din scrierile de pînă acum, nici nu au fost pînă acum aduse spre apus, o asemenea dislocare e iminentă drept o urmare logică și firească a noiei ordi de bataille, — și aceasta e partea serioasă a celor mai nouă schimbări în organizarea armatei rusesci.

O depeșă din Viena a aceluiaș dîr spune: „Față cu aprețările agitate ce unele foi germane le fac celor mai nouă sciri privitoare la măsurile militare ale Rusiei se recomandă păstrarea sîngelui rece. Nimenea nu cunoaște importanța acelor măsuri; ele însă nu sînt lucruri nouă și nu învolvă o schimbare esențială a situației de pînă acum!“

Organul principelui de Bismarck, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, află o dovadă pentru serioșitatea situației și în discursul regelui belgian cătră deputațiunea vlmică. — Dîrului „Germania“ 'i-se împărtășesc din Roma, că Papa s'a decis a pleca din Roma în cazul unui rîsboiu.

Diarele românesci, chiar și cele oficioase, privesc în votul senatului cu privilegiul alegerii de președinte un fel de derută a guvernului, care a fost candidat pe Crețulescu. Circula chiar și faima, că în urma acesteia cabinetul ar demisiona; această faimă însă era nemotivată, pentru-că, după înșeși declarațiunile conservatorilor, alegerea aceasta nu are însemnătatea unui vot de neîncredere pentru guvern. Guvernul, mai nainte de a lua o atitudine, așteaptă să se pronunțe și camera.

Sub titlul „Serbia fara da se“ a duce dîrului sêrbesc „Velika Serbija“ un articol în contra Austro-Ungariei și declară, că ar fi timpul suprem, ca regatul să iee o altă direcțiune politică și, după experiențe atât de triste, să apuce pe calea, care singură poate să ducă pe Sêrbia la scop, la mărirea de odinioară și independența sa politică. Principatul Sêrbiei de odinioară a impus Austriei, regatul cerșesc pretenția Austro-Ungariei și prin aceasta și-a perdut prestigiul.

După o împărtășire ce o primesc din Bucuresci „Politische Korr.“, regina Natalia are de gând să se îndrepte cătră toate curțile suverane din Europa cu un protest în contra hotărîrii metropolitului Teodosie în afacerea ei de despărțire. Se vorbește, că din partea panslaviștilor 'i-s'ar fi recomandă să facă un asemenea pas.

Relativ la afacerea Zanzibarului, „Times“ primesc de acolo următoarea depeșă cu data de 16 l. c. n.: Vasul danez „Brabo“, care a dus 400 de sclavi pentru Congo, a fost oprit de cătră încrucișatorul englez „Griffon“ din sus de țermul dela Zanzibar. Încrucișatorul a luat cu sine doi sclavi, care au jurat, că au fost duși cu puterea.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fericire casnică.

— Novela. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gill.

Capitlul prim.

Jeliam pe mama, care murise în toamnă. Noi petrecurăm totă eara singure la țeară, Catia, Sonja*) și eu.

Catia era o prietenă veche de casă. Ea fusese guvernanta noastră, ne crescuse pe toate, și amintirile mele și dragostea mea cătră ea se întindeau pînă unde îmi puteam numai aduce aminte.

Sonja era sora mea mai mică.

Petrecurăm o eară posomorită, jalnică, în casa noastră veche din Pocorovsc. Era atât de frig și atât viscol, încât ometul se îngămădise gros pe ferestri. Acestea erau mai totdeauna întunecate și înghețate și gheață și mai toată eara nu puturăm să eșim ori să ne preambulăm cu sania. Numai arare-ori primiam visite; și puținii oaspeți, care ne cercetau, nu ne aduceau nici bucurie, nici veselie în casă. Toți aveau fețe posomorite, toți vorbeau cu glas înecat, ca-și-cînd s'ar fi temut să nu trezească pe cineva; ei se feriau cu îngrijire de ris, oftau și nu arare-ori chiar și plîngeau, cînd se uitau la mine, dar' cu deosebire cînd vedeau pe Sonja cea mică în hăinuța ei neagră.

*) Diminutive din Catarina și Sofia.

Toți cei din casă simțiau încă oare-cum moartea; jalea, spaima morții, atrînu oare-cum încă în aer. Odaia rîposatei mele mama era încaiată, și pe mine mă sfășia la inimă; și totuși mă trăgea ceva într'acolo, pentru de a arunca o privire în acea odaie rece și goală, de câte-ori treceam pe lîngă ea pentru de a mă duce la culcare în chilia vecină.

Eu eram atunci de șepțesprețee ani, și toamai cînd a murit, voise mama să se mute la oraș, pentru-ca s'ei mi încheiu educația. Perderea mamei a fost o mare durere pentru mine; dar' trebuie să mărturisesc, că abstrăgînd dela supărarea aceasta, tînără și frumoasă cum eram, după mărturiile tuturor, îmi veni foarte cu greu să petrec fără de folos și singuratică încă o eară la țeară.

Pe la sfîrșitul iernei era sentimentul acesta al jalei, al singurătății, ba — ca să o spun pe față — al urîului atât de puternic în mine, încît nu mai părăsiam odaia, pianul meu nu-l mai deschideam și carte în mîna nu mai luam.

Dacă mă îmbărbăta Catia, ca să mă ocup cu câte ceva, îi răspundeam: „N'am voe, nu pot“; dar' în inimă îmi dîceam: „La ce? La ce să fac ceva, dacă anii mei cei mai buni îmi trec atât de zadarnic? La ce?“ Și la acest „la ce?“ nu aflam alt răspuns decît lacrimi.

'Mi-s'a spus, că în timpul acesta m'am slăbit și m'am urîțit nițel. Dar' chiar și asta mă lăsa indiferentă. Pentru-ce și de dragul cui să mă fi îngrijit de aceasta? Mie îmi era ca-și-cînd așa fi avut s'ei mi petrec viața întregă în chipul acesta, în pustiu, în

desperatul acesta de urît, din care ca să mă

smulg însămi n'aveam putere, ba nici chiar poftă. Pe la sfîrșitul iernei Catia începî să se neliniștească pentru mine și hotărî, ca — ori-ce s'ar întempla — să mă ducă în străinătate. Dar' pentru aceasta se cereau bani, ear' noi abia sciam ce ne-a mai rămas după moartea mamei și dî de dî îl așteptam pe tutorul nostru, care avea să vină, pentru de a ne cerceta și rîndul afacerii.

În Martie sosi în sfîrșit tutorul acesta.

„Har Domnului“, — grăi Catia într'una din zile cătră mine, cînd rătăceam ca o umbră dînt'un unghiu într'altul fără gînduri, fără poftă, — „a sosit Sergey Michailici, a trimis vorba, că va veni pe prînd încoace. Trebuie să te reculegi, dragă Mașă“, — adause ea; — „ce-și va cugeta altfel de tine? El v'a iubit prea mult pe amîndouă“. Sergey Michailici era un vecin de-aproape al nostru; afară de aceea fusese, deși cu mult mai tînăr decît rîposatul nostru tată, prieten bun cu el. Abstrăgînd dela aceea, că sosirea lui schimbă deodată direcția tuturor planurilor noastre și că ne-a dat posibilitatea, de a puté părăsi țeara, eu eram dedată din copilărie, de a-l iubi și stima și, cînd îmi dădu Catia sfatul să mă reculeg, observai prea bine, că între toți cunoscuții nostri nu există nici unul, înaintea căruî m'aș fi aretat mai fără de voe, într'q lumină atât de nefavorabilă, decît înaintea lui Sergey Michailici.

Eu nu aveam numai o aplecare veche din dedare pentru dînsul, precum o aveau toți în casă — dela Catia și Sonja, pe care o

*) Diminutiv din Maria.

botezase, pînă la vizitiul din urmă — aplecare aceasta a cîștigat o însemnătate deosebită în urma unei vorbe, pe care a grăit-o mama în prezența mea. Ea dîse într'una din zile: „vezi, un astfel de bărbat 'i-ăș pofti eu ție“. Atunci 'mi-s'a părut vorba curioasă, ba chiar neplăcută; idealul meu era altfel. Eroul meu era tînăr, subțirel, slab, palid și melancolic; Sergey Michailici din potrivă nu era prea tînăr; afară de aceea un om mare, foarte tare și, cum 'mi-se părea, totdeauna vesel; cu toate acestea cuvintele mamei 'mi-s'au fixat în memorie; și încă cu șese ani mai nainte, cînd eram de unsprețee ani, el îmi dîcea „tu“, se juca cu mine și mă numia „viorică“, — și nu fără de teamă îmi pusesem câte odată întrebarea: „ce m'aș face, dacă m'ar cere numai dînt'odată de soție“.

Cu puțin înainte de prînd, la care aveam din îngrijirea Catiei și prăjitură de smîntînă și souce de spinat, sosi Sergey Michailici. Vedeam pe fereastră cum se apropia într'o sîniuță mică de casă; dar' îndată-ce s'a întors la colț, alergai în salon, ca să nu facă deloc impresia ca-și-cînd 'l-ăș fi așteptat.

Însă cînd auzii pașii lui în antișambară, vocea lui sonoră și pașii Catiei, n'am mai avut pace și 'i alergai și eu înainte. El ținea pe Catia de mîna și vorbea zîmbind și cu voce tare cu ea. Cînd mă vîdî, amuși, se oprî și mă privi un timp oare-care fără de a mă saluta.

Eram confusă și simțiam, că m'am roșit. „Ah, este cu puțință, într'adevăr ești d-ta?“ — dîse el în felul seu simplu și drag,

în vreme-ce își liberă mîmile și se apropia de mine.

„Poate-se într'adevăr schimba cineva astfel! Căt de mare te-ai făcut! Ieri încă o viorică și ađi un trandafir deplin dezvoltat!“

El prins cu mîmile sale mari pe ale mele și le strînse atât de tare, încât mai că mă durea. Am creșut, că 'mi-le va săruta, și mă și plecaser deja spre el;*) dar' el 'mi-le strînse încă odată și mă privi cu căutătura lui sigură și veselă oblu în ochi.

De șese ani de zile nu-l vîdusem. S'a schimbat foarte; îmbătrînise și se înegrise binisor și-și lăsa barbă, ceea-ce nu-i sta prea bine; dar' el tot mai avea acele manieri simple, acea față deschisă, onestă, cu trăsături marcate, acei ochi cuminți, strălucitori, acel zîmbet dragălaș, aproape copilăresc.

După cinci minute el încetase deja de a fi un oaspe simplu și se purta față cu noi, ba chiar și cu domesticii, care prin zelul lor în serviciu arătară deosebita lor bucurie pentru sosirea lui, ca un amic preferit de casă.

El nu se purta deloc ca un vecin, care își face visita după moartea unei mame și ține de trebuință a presenta o față posomorită; din contră el vorbea, era vesel și nu amintî de mama nici cu un singur cuvînt, astfel că indiferența aceasta îmi părî la înlă început cam neobișnuită și chiar nepotrivită din partea unui amic atât de-aproape.

*) Ruși se salută de obicei astfel, că bărbatul sărute mîna damei, ear' dama sărute pe bărbat pe frunte.

Din Bucovina.

Cernăuți, în Octomvrie 1888.

La activitatea prezentă a „Societății pentru Literatură și cultura română în Bucovina.”

„Consiilia multorum salus republicae.”

Sentimentul de venerație față de toate instituțiile noastre naționale, respectul, pietatea și recunoștința către binemeritații noștri înaintași, care ni le-au înființat și susținut în timpurile grele și de nevoi cu multe și mari sacrificii, onoarea și conștiința noastră de Români ne impune îndatorirea sacră, de a nu uita de interesele noastre comune, nici de paștele instituite naționale ce le avem, ci de a veghea asupra lor și de a ne da seamă din când în când în publicitate despre starea acestora. Amintirile considerațiilor ne mai impun și obligația, de a fi în tot cazul precauți și prudenți, dar conștiențioși, just și severi în judecarea și apăsările noastre enunțate în public, mai cu seamă când e vorba despre acele instituții naționale, la care este angajată onoarea întregului popor român din țară și despre care istoria va trebui să țină odată cont.

Prin urmare, dacă voim a vorbi despre „societatea” noastră, care după etatea și destinația sa ocupă primul rang între societățile române de aici, vom cânta cât se poate a urma devisei amintite.

Înainte însă de a vorbi de prezentul „societății”, ne permitem a arunca o privire retrospectivă asupra originii și trecutului ei, fiindcă numai așa se va pute înțelege mai bine prezentul. Mărturisim însă din capul locului, că nu ne încercăm a face acel istoricului ei, această rămâne pe seama oamenilor mai competenți în materie. Declaram asemenea, că dacă vom numi ici-colo persoane, nu voim a glorifica numele și meritele bărbaților, care fac mândria trecutului și a prezentului nostru, nici a micșora valoarea și prestigiul celor ce luptă și astăzi cu același zel pentru tot ce se face pe contul poporului român de aici. Săntem prea convingși, că faptele mărețe și persoanele binemeritate nu au lipsă de vre-un brevet spre a trece în lista nemuritorilor. Nu ne facem nici iluziuni. Ceea-ce voim este, de a împrespăta în memoria oamenilor noștri câte ceva din trecutul „societății”, a atrage atenția asupra tristului ei prezent și, dacă mai este cu putință, a deștepta un interes mai viu pentru viitorul ei. Sciut este, că nici o națiune pe fața pământului n'a fost mai îndelungat schingiuită de soartă ca națiunea noastră. Istoria Românilor o plină de lupte, de grele și lungi suferințe. Însă și asta o scim, că în timpurile critice geniul bun nici-când nu ne-a părăsit. Provedința, înduioșată de suferințele Românilor, tocmai în momente de desperare, n'a întârziat a ne trimite geniul și mângăitorii și mântuitori.

Astfel s'a întâmplat și cu poporul român din Bucovina. Evenimentele trecutului de tristă memorie, numele ilustre ale lui Aron Pumnul, Alexandru, Eudoxiu și George Hurmuzachi, precum și ale altor bărbați români demni de recunoștință eternă, vorbesc destul de clar pentru noi și pentru cei ce vor să se înțeleagă. Ear' fructele ostenețelor acestor apostoli ai deșteptării și ai cultului noastre naționale sânt prea cunoscute și scrise deja cu litere neșterse pe paginile ce formează istoria Bucovinei. — Să trecem la obiect.

Cu un pătăr de secol în urmă, era la 1 Maiu 1862, și de eternă memorie, după-țelegem ideile și a simțului național, s'întârziat de numiții luminători ai românismului de

aici, începuse a prinde rădăcini, după-țelegem sufletele amorfite începură a reînvia, a câștiga ecarăși încredere în sine, primul fruct al acestei desamorfiri a fost înființarea „Reuniunii române de lectură din Cernăuți”. Resunetul ce a aflat această întreprindere națională în sufletele zeloșilor noștri consăngeni, îmbrățișarea călduroasă, care a întimpinat reuniunea aceasta dela început, a fost atât de încurajatoare, încât la un an de zile după înființare, la 14 Maiu 1863, neuitat și mult meritatul ei urzitor și vice-președinte Alex. Hormuzachi, dimpreună cu frații sei Eudoxiu și George și cu alți bărbați devotați causei naționale, pătrunși de adevărul și de convingerea, că literatura și cultura sânt factorii cei mai puternici a-i deșteptării, prosperării și existenței unui popor, au făcut un pas mai departe și au pus fundamentul „Societății pentru literatura și cultura română în Bucovina”. Scopul măreț, intențiunea nobilă la înființarea acestui institut patriotice a fost, ca Româniii bucovinieni să aibă un focular propriu de lumină, un centru de unire, unde toți, cu mic — cu mare, întrușiți laolaltă să poată conclucra solidaritari pentru prosperarea, cultura și fericirea neamului seu. Și speranța lor nu i'a înșelat; căci cu toate-ță pe timpul acela aveam foarte puțină inteligență națională conștientă; cu toate-ță afară de câțiva proprietari mari, afară de câțiva preoți și de puținii funcționari publici, nu era nimenea, care să cugete la interesele național-culturale ale poporațiunii române, cu toate acestea vedem înființându-se reuniunea, vedem, că puțină inteligență se grupează toată în jurul ei — și în Ianuarie 1865 se inaugurează proiectata „Societate pentru literatura și cultura română în Bucovina” în toată forma. (Va urma).

Premiile academiiei române.

I. În anul 1889 va da două premii: unul de 12.000 lei, numit „Marele premiu Năsturel Herăscu”, din seria B), celui mai bune cărți românesce de orice cuprins și altul de 5000 lei, numit „Premiul Eliade Rădulescu”, celui mai bune cărți românesce de cuprins literar, publicată între 1 Ianuarie 1887 și 31 Decemvrie 1888.

Ori-cine ar vră să concure la aceste premii, precum și la cel următor, își vor trimite prin postă la cancelaria Academiei în București cărțile sale în câte 12 exemplare, fiecare până la 31 Decemvrie 1888.

II. În anul 1890 va da un premiu de 4000 lei, numit „Premiul Năsturel Herăscu”, din seria B), celui mai bune cărți române de orice conținut, din cele publicate între 1 Ianuarie 1888 până la 31 Decemvrie 1889.

III. În anul 1889 se va da „Premiul statului Lazar”, de 5000 lei, celui mai bun manuscris român despre „Studiul vinurilor în România” din punct de vedere economic și al compoziției lor chemice, care manuscris va trebui să cuprindă materie cam pentru 300 pagine de tipar în 8° garmond și să fie prezentat la cancelaria Academiei până la 31 Decemvrie 1888.

IV. În 1890 se vor da două premii, din care unul, „Premiul asociațiunii craiovene pentru desvoltarea învățământului public”, de 1500 lei, celui mai bune cărți de școală în limba română, din câte se vor fi tipărit dela 1 Ianuarie 1887 până la 31 Decemvrie 1888. Pană la această ultimă dată se va depune în câte 12 exemplare la cancelaria Academiei

cărțile propuse pentru concurs. Al doilea „Premiul statului Lazar”, de 5000 lei, se va da sau celei mai bune cărți române de conținut științific, din cele tipărite dela 1 Ianuarie 1888 până la 31 Decemvrie 1889, sau se va da acest premiu celui mai însemnată invenți științifice făcute dela 1 Ianuarie 1888 până la 31 Decemvrie 1889.

V. În anul 1890 se va da „Premiul statului Eliade Rădulescu”, de 5000 lei, celui mai bun manuscris despre „Istoria școalelor în țările române în prima jumătate a secolului XIX. până la 1864”, care va fi prezentat până la 31 Decemvrie 1889.

VI. În anul 1891 se vor da trei premii, din care „Premiul Alexandru Ioan Cuza”, de 10.000 lei, celui mai bun manuscris despre „Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea principatelor” și care va fi prezentat până la 30 Noemvrie 1890; al doilea „Premiul G. San Marin”, în sumă de 1500 lei, celui mai bun manuscris despre considerațiunii asupra comerțului României cu țările străine, atât la Orient, cât și la Occident, începând cu secolul al 16-lea până la anul 1860, și al treilea „Premiul statului Lazar”, de 5000 lei, celui mai bun manuscris despre „Higiena țărânului român”. Locuința, încălzimintea și îmbrăcămintea. Alimentațiunea în diferite regiuni ale țării și în diferite timpuri ale anului. Aceste două ultime manuscrise vor fi depuse până la 31 Decemvrie 1890.

VII. În 1892 Academia va da „Premiul statului Eliade Rădulescu”, de 5000 lei, celui mai bun manuscris despre „născerea și formămintea la Români”, „datine și credințe”, și care va fi depus până la 31 Decemvrie 1890.

VIII. În 1894 va da „Premiul D. Hagiu Vasile”, de 5000 lei, celui mai bune cărți românesce din cele tipărite dela 1 Ianuarie 1888 până la 31 Decemvrie 1893, al cărui cuprins va fi istoria comerțului la Români sau starea actuală a comerțului în România etc.

Manuscrisele prezentate la aceste concursuri vor fi anonime, purtând o devisă, care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul a plecat Sămbătă în 17 l. c. la München, ca să assiste la ceremoniile înmormântării ducelui Maximilian de Bavaria. Archiducesa Gisela, abia sosită la Gödöllő, a plecat înderăt la München. La gara din Viena Principesa a fost întâmpinată de Principele de Coroană Rudolf și principesa Leopold de Bavaria. Maiestatea Sa Imperătoarea-Regină Elisabetha nu a luat parte la înmormântare, neputând sosi în München la vreme. Ea a rămas în Korfu. Se vorbesce, că s'erbătorise de Curte din sezonul acesta nu se vor ține din cauza doliului casei imperiale.

Visita Majestății Sale Monarchului la Berlin. O telegramă privată a lui „Neues Pester Journal” anuță dela Berlin, că împăratul Wilhelm dorosce, ca Maiestatea Sa Imperătorul-Rege Francisco Iosif să-i întoarcă visita deodată cu Țarul Rusiei.

Sciri militare. Capelanul militar cl. I. Dimitrie Papp este transferat din districtul militar preoteș de Sereaevo-ului în districtul Sibiului; ear' capelanul militar cl. II. în rezervă Aureliu Florian, preot al arhidiocesei gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, este numit capelan militar cl. II. în

bine, dar' partea întâia n'a fost rea. Pare-ță ești musicală.

Această laudă moderată mă îmbrucură înțărățată încât roșiți toată. Îmi era un lucru atât de nou și de plăcut, că el, prietenul și oare-cum tovarășul tatei, vorbesce cu mine de tot serios și ca un om de aceeași seamă, și nu precum o făcuse înainte, ca cu o copilă.

Catia se duse în sus, pentru de a culca pe Sonja, ear' noi rămaserăm singuri în antișambră.

El îmi vorbi de tata, îmi spuse cum au trăit împreună, ce fericiri au petrecut împreună, pe când mă deprindeam eu încă cu cărți de școală și jucării; și în conversația aceasta îmi apără tata pentru întâia-țată, ca omul simplu și bun, precum nu-l cunosusem mai înainte. El se interesă și de aceea, spre ce aș avă o mai deosebită aplecare, ce aș ceti, ce am de cuget să fac, și îmi dădu sfaturi. Acum nu mai era pentru mine un tovarăș de joc, vesel și glumeț, ci un bărbat serios plin de sinceritate și prietenie, pentru care simțiam stimă și simpatie chiar și fără să vreau.

Asta îmi ținea și îmi făcea plăcere, și totuși simțiam totodată o strimțorare fără de voce când vorbiam cu dînsul. Mă teamam de fiecare cuvânt al meu; aș fi vrut să mă fac deamă de iubirea lui cu tot prețul, căci pană acum mă iubia numai întru-cât eram frica tatălui meu, nu pentru meritele mele proprii.

(Va urma.)

activitate, împărțit fiind districtului militar preoteș de Sereaevo.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit pe diurnistul dela jud. cerc. din Uioara Ioan Molnár de cancelist la trib. reg. din Alba-Iulia. Mai departe a numit pe Samuel Doza de executor la jud. cerc. din Geoagiu-de-jos.

Transferări. Ministerul reg. ung. de justiție a transferat pe subnotarul Szandics dela jud. cerc. din Timișoara la jud. cerc. din Vinga. Pe subnotarul dela jud. cerc. din Careii-mari Iosif Debreczeni l'a transferat la trib. reg. din Sătmar.

Camera advocațională din Brașov aduce la cunosință, că avocatul de acolo Ioan Kovács s'a înscris în lista acelei camere.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Bernardin Löwy pentru fiul lui minoreni Oscar și Alfred în „Leszlény”; Aron Friedmann în „Fogdr”; Mihaiu Klein în „Kis”. Iosif Szupits în „Füleki”; Irimie, Iosif și Ana Sári în „Sági”.

Afacerea steagului din Beiuș. După-cum se scie, studentul Aurel B orgovan a fost condamnat de către judecătoria cercuală competentă la închisoare de o lună și la 50 fl. amendă în bani. Tabla regească voia să se ocupe zilele acestea de această afacere, dar' a trebuit să retrimită actele instanței prime pentru câștigarea unor deslușiri.

Un act de binefacere. Filiala din Sibiu a societății „Crucea Rosie” a dat alaltieri damelor sibiene ocaziune să-și arete în toată mărima și splendoarea nobilul sentiment al carității, de care sânt pătrunse. De dimineața începând preste ziua întreagă și până noaptea târziu după meșul nopții sala cea mare din „Gesellschaftshaus” a fost terenul unei munci pline de abnegațiune și de entuziasm, cu care elita damelor din Sibiu, doamne și d-soare de toate naționalitățile, s'au întrecut în nobilă emulațiune, de a contribui la fondurile acestei instituțiuni umanitare, al cărui mare scop este alinaarea durerilor celor, care sânt meniți a săngera pe câmpul de luptă pentru patria comună. După lungi și minuțioase pregătiri, pentru care într'o formă merită laudă damele din comitetul filialei cu damele, care și-au oferit concursul lor benevol, s'a ținut alaltieri o festivitate populară în cel mai frumos înțeles al cuvântului. Întrând după deschiderea festivității, care s'a făcut la orele 11 a. m. în sala cea spațioasă a „Gesellschaftshaus”-ului, rămânei unit de gustul, îngrijirea și diligența, cu care s'au arangeat mulțimea de lucruri ce se vedeau acolo. Pe de marginele salei erau ridicată 19 bazaruri, care de care mai frumoase și mai elegante, în care doamne și domnișoare oferiau vizitatorilor tot ce le poștia inima. Aici delicatose, confituri, licoruri, cafea și vin, colo flori și plante exotice vii și uscate, de altă parte țigări sau mezelicuri, apoi jucării, obiecte de galanterie, mărfuri și țesături țărănesce și multe altele, pe care nu le vom mai înșira. Pană seara toate damele au stat la locul lor și serviau cu o amabilitate, pe care nici cel mai marinos misteriu n'ar fi fost în stare să o răsplătească după merit. Frecuența bazarurilor de preste ță a fost de altmătrească destul de mare. La oarele 7 seara aceeași sală s'a umplut de public, cum nu credem să mai fi fost vre-odată. Întreg Sibiul era adunat aici și se audă și se vadă.

Pentru delectarea auzului cele mai valorose puteri musicale din societate au arangeat cu concursul capelei militare un concert, ale cărui frumoase și cu desăvirșire perfect executate numere au fost ascultate cu extremul interes, ear' plăcerea ce ele au causat se putea judeca din freneticele aplauze, care au urmat fiecărui număr și au silit pe fiecare concertant să se urce de repește ori pe podiu. În de-cursul concertului priveștea grupelor din bazaruri te transporta în toate timpurile și toate locurile din lume. Damele și domnișoarele, pe care le-am văzută și preste ță, erau și acum acolo, însă cum? Geniul surprinderilor a făcut ca prin minune din fiecare cânte o țină. Mai toate lăpădaseră haina timpului modern și puseră costume populare, istorice sau de fantastic, preste care își fugia ochii ca fermecați. Una era în costum antie grecesce, dar' nu numai costumul, ci mai mult grațiile, cu care îl purta, te transportau cu fantasia în timpurile și la frumusețile clasice, care au inspirat pe un Hesiod, Pindar și Alceu. Alta îți părea sosită anume din Romagna unde înfloreșce portocalul, a treia îți revocă prin cămașa cu alțițe, salbia și mărgelile, doinele din vâile Carpașilor, ear' altele în costume populare germane, maghiare, poloneze, apoi ca Țigance, precupețe, vrăjtoare și câte și mai câte oferiau un tablou, care nu se poate descrie. După terminarea concertului o învălmășeală teribilă a umplut toată sala. Scaunele au fost depărțate și publicul a început a băjbăi ca un roi de albine. Pe la bazaruri oamenii se îmbulgiau, încât nu era chip de a-i servi pe toți, prin sală drăgălași „Gotschewer”-i femeiesci te invitau să-ți cerci norocul în loteria ce aveau, Țigance îți dădeau de noroc, precupețe îți oferiau mărfurile. Într'un colț se instalase un panopticon fiscal, în care cu preț moderat pană la extrem puteai să faci o călătorie prin cele mai renumite locuri din lume. Într'alt loc se vedeau foi ocazionale, una serioasă, alta umoristică. Ear' acest minunat țerg de țară se făcea între sunetele muzicii, care executa cele mai frumoase piese, cu destulă considerație fiind la compoziția internațională a societății. După oarele 10 s'a început și jocul, dar' nu era lucru ușor a juca în mijlocul imensei mulțimi, care nici gând nu aveă să se rărească. Abia pe la meșul nopții s'au mai dus aceia, care au vătut și au cumpărat destul și nu erau atrași de

musca Terpsichora. După aceea s'a mai putut și juca, deși căldura, fumul și pulberea se făceau neplăcute jucătorilor, care însă până după oarele două le-au resistat cu bărbăție. Astfel s'a s'evirșit acest frumos act de bine-facere, care, sperăm, că a adus tot atât de mare folos material, pe cât de mult a arătat nobilele sentimente perseveranța, conlucrare armonioasă și mai presus de toate inima cea bună a damelor sibiene. Mai notăm, că toate notabilitățile civile și militare din Sibiu au fost de față și au luat parte la această festivitate.

Hymen. Dl Ludovic Popu, cleric absolut al dieceesi de Gherla, s'a logodit cu d-soara Elena Stanu, fiica văduvei proprietărese Paul Stanu din Lipo.

Învierte. Corul vocal român din Biserica-Albă arangează Sămbătă seara în 24 Noemvrie n. c. în localitatea din „Burg” o producțiune de cântări alese împreună cu joc. — Programele se vor distribui seara la casa. Prețul de intrare pentru o persoană 60 cr., ear' seara la casa 70 cr. Bilete se pot căpa la d-nii: D. Balanescu, A. Mina și T. Hapke. Cu toată stima. Biserica-Albă în 16 Noemvrie 1888. Corul vocal român. Roșu, președinte.

Supra-examinarea căii ferate Murēș-Ludoș-Bistrița se va face cu începere de astăzi, Luni, în 19 l. c. dela stațiunea Murēș-Ludoș. Din partea ministerului reg. ung. de comunicațiune a fost trimis inginerul Iuliu Bodnar.

Bal în comitatul Sătmarului. Ni se scrie din Botiz-Vosvarēu, că acolo s'a ținut la 6 Octomvrie a. c. un bal românesc, al cărui venit curat a fost destinat pentru fondul edificării bisericei gr-cat din loc. Balul a reușit foarte bine și a adus un venit brut de 250 fl., ceea-ce este mult pentru împrejurările localei. Correspondențul nostru înse cu drept cuvânt se plânge, că inteligența română și cu deosebire preoșina din comitatul Sătmar, prea puțin interese a arătat față cu această petrecere românească, de care puțin se pot arangea prin acele ținuturi expuse ale românismului. Atară de 4—5 familii sâtmărene și câțiva tineri din Selagiu, balul românesc din Botiz-Vosvarēu a fost cercetat numai de Maghiari.

Spitalul „Carolina” din Cluj. Raportul conducătorului acestui institut arată următoarele date: În anul 1887 preste tot au fost îngrijiiți în spital 2112 bolnavi; cei mai mulți morboși au intrat în spital în Martie, adecă 197, ear' în Iulie au intrat numai 139. Au murit preste an 139. Dacă fiecărui morbos i-se numără separat zilele câte le-a petrecut în spital, adăgând zilele tuturor bolnavilor, avem o sumă de 56.493 zile de îngrijire medicală. Venetele dela bolnavi se compută la 57.767 fl. pentru anul întreg, asadar' pe ță 100 fl. 58 cr. Pentru medicamente s'au speat 5791 fl. Dintre cei 2112 morboși s'au vindecă 486, ca incurabili au fost declarați 124, în casa alienașilor din Sibiu au fost transportați 3. Au rămas la finea anului în spital 156.

La facultatea de medicină din Viena a candidat colegiul profesorilor în locul reșosatului profesor Bamberger la catedra de medicină internă pe profesorii Kwinke din Kiel, Lichtheim din Berna și Schrötter din Viena. Schrötter este renumitul laryngolog, care a căutat și pe împăratul german Frideric în timpul din urmă al boalei sale.

Alt concurs de frumseță. Femeile din Turin sânt foarte supărate, că la concursul de frumseță dela Spa nu s'a premiat nici o Italiană, deși este cunoscută în lume frumseța Italianelor. Dinsele, în unire cu câțiva bărbați însemnați din acel oraș și din Italia, au hotărât să țină în Turin în anul viitor un concurs de frumseță cu mult mai mare ca cel dela Spa. Vor fi premii pană la o sută de mii de franci, pentru-ca ele s'întereseze și pe doamnele din lumea mare. Vor pute și participa la concurs fete și femei din toate țările lumii. Juriul va fi compus din câte un mare artist (pictor, sculptor sau poet) din fiecare țară și din țăriști. Se vor oferi și femeilor admise la concurs cheltelele de călătorie și de întreținere. Ziua concursului nu este încă hotărâtă.

Pământ, care se afundă. La Meran în Alpii austriaci, este un munte enorm, care de cătiva timp se afundă mereu cu copaci, cu stânci și cu locuințe. Satele de pe el au rămas deșerte, locuitorii abia au putut să sară preste prăpastia deschisă între munte și marginele lui. Pe acest munte erau cele mai bune vii din partea locului. Locuitorii vin și se uită îndelung cu jale la nimicirea averii lor. Anul acesta struguri s'au făcut în cantitate mare, înșe chiar pe drugii cei mai lungi oamenii nu pot să treacă pe munte. Maluri drepte lungi și înalte, se formează pe tot ciastul, apa creșce tot mai mult prin crepături. Se crede, că în locul muntelui va apăre foarte curând un lac adânc.

Câteva cestiuni metodologice. (Studiu asupra unor capitole din „Logica” d-lui T. Măiorescu. Ed. II. București 1886).

De Stefan Velovan (Urmare).

Am înfășșețat raționamentele, de care se folosesece metoda concordanței la cercetarea raporturilor fie de coexistență ori de succesiune. Exemplele de pană aci vor fi învederând, că metoda concordanței este procesul logic, prin care findem a forma și verifica noțiuni despre coexistențe necesare ori legi des-

Dar' încurând înțeleșei, că nu era indiferență, ci intenție la mijloc, și eu fi eram recunosțtoare pentru asta.

Seara ne servi Catia ceaiul la același loc în salon, unde ne obișnuisem a-l be pe când trăia mama. Sonja și eu s'edeam lângă dînsa; bētrānului nostru servitor Gregor îi aduse o pipă veche de ale tatei, pe care o mai gășise undeva, și el începă, tocmai ca în vremea de mai demult, a se plimba prin odaie.

„Dacă te cugeți numai bine, câte schimbări înspăimântătoare nu s'au petrecut în casa aceasta veche!” țise el oprindu-se dîntr'odată.

„Da”, răspuse Catia cu un suspin; și acoperind ecarăși samovarul, se uită la oaspele nostru și era să se crumpă în lacrimi.

„Cred, că-ți mai aduci aminte de tata d-tale?” — mă întrebă dînsul.

„Puțin”, răspusei eu.

„Cât de bine ar fi pentru d-ta dacă ar mai trăi!” grăi dînsul încet, în vreme-ce trecă abătut cu privirea deasupra capului meu. „Îl iubiam foarte mult pe tatăl d-tale”, adăuse el și mai încet, și i'mi-s' a părut ca-șicând ochii lui ar fi avut un luciu umed la cuvintele acestea.

„Și D-țeu a luat și pe mama noastră la sine!” — țise Catia, și apoi aruncă îndată servietă preste vasul cu ceai, își scoase batista și începă să plângă.

„Da, s'au petrecut grozave schimbări în casa aceasta”, — repetă dînsul și se întoarse într'altă parte. „Sonja, arată-i ju-

cărțile tale”, — adăuse el după un timp oarecare și eși în antișambră.

Cu ochii plini de lacrimi privii în urma lui când părăși salonul.

„Ce amic excelent!” — țise Catia. Și într'adevăr, atât de bine îmi făcea condoleanțe acestui bărbat străin și bun!

Auțiam cum ridea Sonja și cum se hărăjonia dînsul cu ea. Eu îi trimisei o tavă de teă. Auțiram apoi cum se puse cu ea la pian și cum începă să ciocănească cu mânilor Sonjei pe taste.

„Maria Alexandrovna!” — îmi strigă dînsul, — „vină de cântă puțin!”

Îmi plăcea, că mă provocase în chipul acesta simplu, prietenesce și poruncitor. Mă sculai și mă dușe la dînsul.

„Ean cântă asta”, — țise el, deschidând un caiet de Beethoven la adagiul sonetei quasi una fantasia. „Să vedem cum cântă”, — adăuse el, și se retrase cu ceaiul într'un colț al odăii.

Nu sciu cum s'a întâmplat, dar' simțiam, că i'mi-ar fi fost cu neputință să-i resping rugarea, sub cuvântul, că nu cânt bine. Ascultătoare mă pusei deci la pian și începui să cânt după-cum sciam, deși mă teamam încâtva de judecata lui, deoarece-sciam, că era cunosțetor și iubia muzica. În acest adagiu se exprima un sentiment, care îmi reamintea de conversația, pe care am purtat-o înainte de ceai, și astfel cântai, cum se vede, destul de cum se cade. Dar' n'a voit să mă lase să cânt scherzo.

„Nu”, — țise el venind la mine, — „asta încă nu o vei pute cânta; lasă-o mai

Nr. 1769/1888.

[649] 2-3

Publicațiune.

Prin care se aduce la cunoștință publică, că pășunea comunei Oláh-Szt.-György din muntele Persia, în extensiune de 419 jughere 800 □^o, se va exarânda prin licitațiune publică pe 5 ani, începând din anul 1889 până 1893.

Licitațiunea se va ține în cancelaria comunală din Oláh-Szt.-György în 9 Decembrie 1888 la 2 oare p. m. Prețul strigării este 800 fl. v. a. la an, sub care nu se va licita.

Cei-ce vor voi a licita, vor trebui a depune un vadiu de 10% al prețului strigării. Celelalte condițiuni de licitare se pot vedea în cancelaria comunală din Oláh-Szt.-György în oarele oficioase.

Dela primăria comunei.
Oláh-Szt.-György, 7 Noemv. 1888.
Alexandru Stipoae, Vasile Chibubatean,
primar com. notar com.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886,
DESPRE JURISDICTIONI,
și articolul de lege XXIII. din anul 1886,
DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.
Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886,
DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și complectat

de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărănic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pécuarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Farmacia

la „mărul de aur al imperiului“.

I. PSERHOFER

Viena
Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge, mai nainte numite **Pilule universale,** merită cu tot dreptul numirea din urmă, fiindcă în adevăr nu există boală, la care aceste pilule se nu-și fi folosită de o mie de ori efectul lor binefăcător. În casurile cele mai desperate, în care celelalte medicamente s'au întrebuintat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate cazuri și în timp scurt însănătoșare deplină. **1 cutie cu 15 pilule 21 cr.; un pachet de 6 cutii 1 fl 5 cr.; comanda cu ramburse nefrancate 1 fl. 10 cr.**

Prețul trimiterii înainte a prețului costă împreună cu expedarea scutită de porto: 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 35 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se poate trimite.

Drept veritabile numai acele pilule se se considere, a căror indicare este proveșută cu signatura I. Pserhofer și care au aceeași signatură cu scrisoare roșie pe coperișul fiecărei cutii.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consuenții acestor pilule mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare, după-ace va folosi numai odată acest medicament, îl va recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Schlierbach, 17 Feb. 1888.

Preaonorate Domnule! Subsemnatul se roagă pentru trimiterea din nou a patru fișaguri a pilulelor excelente și foarte folositoare pentru curățirea de sânge.

Iscălit

Ignatie Neureiter,
medic practic.

crul meu, și sigur aș fi și moartă, dacă nu m'ar fi scăpat admirabilele D-Vostre pilule. D-șeu se Vă respătească aceasta de multe mii și mii de ori. Sunt în credință, că pilulele D-voastre mă vor face pe deplin sănătoasă, precum le-au ajutat și altora la câștigarea sănătății lor.

Teresia Knifco.

în însănătoșare. Din întâmplare a primit o cutie a pilulelor D-Vostre curățitoare de sânge și după o folosire mai îndelungată a fost vindecată.

Cu distinsă stimă

Josefa Weinzettl.

Mitterinzersdorf, lângă Kirchdorf,
(Austria-de-sus), 10 Ian. 1886.

Domnul meu! Binevoiiți a-mi trimite prin postă un fișag a hapurilor D-Vostre excelente curățitoare de sânge. Vă exprim totodată deplina mea recunoștință pentru hapuri și pe unde voi ajunge le voi re-

comanda în modul cel mai călduros tuturor celor-ce suferă. Vă autorizez să faceți orice folosire publică despre această a mea mulțumită.

Cu toată stima:

Teresia Kastner.

Gottschdorf, l. Kohlbach, Siles.-aust.,
8 Oct. 1886.

Domnul meu! Vă rog pentru un fișag de șese cutii a pilulelor universale curățitoare de sânge. Numai pilulele D-Vostre admirabile pot mulțumi vindecarea boalei mele de stomach, care m'a chinuit în cinci ani consecutivi. Pentru mine nu au se se

sfirșească nici odată aceste pilule și pentru aceasta Vă mulțumesc adânc.

Cu distinsă stimă:

Ana Zwickl.

Rohrbach, 28 Febr. 1886.
Preastimate Domnule! În luna lui Noemvrie a. tr. am comandat la D-Voaștră un fișag de pilule. Atât eu, cât și soția mea am vădut cel mai bun succes. Ambii suferiam de nișoe dureri de cap teribile și aveam și scaun greu, așa încât desperasem aproape, deși numărăm numai 46 de ani. Si eată! Pilulele D-Vostre au făcut minuni și ne-au scăpat de necazul nostru.

Cu toată stima:

Anton List.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra degerăturilor de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcănel 40 cr., expedit franco 65 cr.

Suc de plantagină, în contra guturaiului, răgușelei și tusei etc., un flacon 50 cr.

Alifie americană de podagră, remediu cel mai bun pentru toate relele reumatice și podagră, ca: durere de osul spinării, ischiaș, migrenă, de urechi, etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Prav în contra asudării picioarelor. Prețul unei cutii 50 cr., expedit franco 75 cr.

Balsam de gușe, mijloc probat în contra gușii. Un flacon 40 cr., expedit franco 65 cr.

Esență de viață (picături de Praga) în contra stomachului stricat și a durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 22 cr.

Balsam englezesc miraculos, flaconul cu 12 cr., 12 flac. fl. 1.50.

Fiakerpulver, contra guturaiului, răgușelei, tusei etc., o cutie 35 cr., francată 60 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer, cea mai probată pentru crescerea părului, o dosă 2 fl.

Alifie universală probată de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri, la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup

în mod periodic la picioare, la ranele și aprinderile de țipe și la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr., trimis franco 75 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un medicament excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii: ca, durere de cap, amețală, cărceii la stomach, acreală în gât, suferințe haemoroidale, incuier etc. 1 pachet 1 fl.

Esență pentru ochi de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Afară de preparatele numite aici se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine ce au fost anunțate în ținările austriace, și articolele ce nu se află în deposit, se procurază prompt și ieftin.

Expedări pe postă se efectuează grabnic prelungă trimiterea înainte a prețului ori prelungă rambursă postală.

Trimițându-se înainte prețul (mai bine prin asigațiune postală) porto se face mult mai ieftin decât cu rambursă.

[646] 1-12